

Edicions del País Valencià, S. A.
Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13a.
46001 València
Tel. (98) 352 48 88

Pravença, 324, 2n.
08037 Barcelona

Impremta: 1. prel.
07001 Ciutat de Mallorca

President del Consell
d'Administració:
Rafael Mansanel.
Conseller Delegat:
Elicau Climent.

Director:

Francesc Pérez i Moragon.

Redacció:

Adolf Beltran, Ferran Torrant, Vicent Partal.

Documentació:

Enric Baitveser.

Correcció lingüística:

Vicent Sanchis.

Delegacions:

Xavier Andrés i Nadal Escrig (Castelló de la Plana)

Mercè Ibarz (Barcelona)

Miquel Martínez (Alicant)

Josap Rosselló (Ciutat de Mallorca)

Fotografia: Francesc i Ciscar, Vicent Garrig, Pau
Bercadó.

Disseny i maquetació:

Rosa Albero.

Logotip: Josap Horroñá.

Disseny coberta: Francesc Salaberri

Publicitat: Albert Peiró i Ortiz.

Impressió i fotocomposició: facó-Berthe.
Cambrils, 8, València. Tel. 365 61 00.

Col·laboradors: Joan Fuster, Vicent Ventura, Julià
García Candau, Manuel Vicent, Ramon Barriés, A.
Solé, Joan F. Mirs, Amadeu Fabregat, M. Vázquez
Montañán, Oriol Domingo, Ernest Udina, Josep V.
Marqués, Quim Morzó, Ignasi Riera, Josep Ibarra
Josep Píera, Raimon, Ricard Blosco, Enric A.
Llobregat, Francesc de P. Burguera, Jaume Fuster,
Jaume Lorés, Antoni Serra, Josep M. Ullompart,
Llorenç Capella, Gabriel Janer Manila, Isabel C. S.
mó, Manuel de Pedrolo, F. Yvars, Vicent Aleixan-
dre, Isa Trédec, Bernat Capó, J. J. Rovira, Alfons
Llarenç, Josep Alexandra, Santiago Poy, Manuel
Costa, Maria Angels Ull, Jordi Bigas, V. Soler, M.
A. Capmany, Manuel Pérez Montiel, Emili Bono,
Equip d'Estudis Urbanístics, J. L. Barbería, Josep
Lacort, Josep Pherech, Manuel Bernardos, F. Gar-
cia Herráiz, J. V. Añaga, Guillem Rausa, A. Garcia
Hernández, Joan Rendá, Joan B. Culla, Josep M.
Espinós, Josep Fèlix Escudero, Francesc Signes,
Elena Merino, Salvador Varcher, Vicent Marqués,
Vicent Martí.

direcció, redacció, documentació, publicitat i
distribució: Avda. Baró de Càrcer, 40, 13a.
València-1. Tel. 352 48 88.
Dipòsit legal: V-853-1984.

EL TEMPS és un setmanari independent que res-
pecta la llibertat d'expressió dels col·laboradors.
L'opinió de la revista queda només reflectida en
els articles editorials.

Des del Temps

La reorganització del nacionalisme

Potser serà l'efecte de l'estiu, però cada dia trobes algú que et parla de la necessitat de constituir orgànicament el nacionalisme polític, al País Valencià, sobre unes bases renovades. D'entrada, tants comentaris i opinions coincidents, ni que siguin manifestats en privat, et sobten. Sembla que desenes de persones han tingut la mateixa idea, que no és nova, però sí important perquè molts la comparteixen.

¿Què ha produït aquest contagi? Les eleccions encara queden raonablement lluny, en el futur. Malgrat les crisis i les no-crisis, el PSOE manté la seua força. ¿Per què tanta gent et parla de la mateixa necessitat? Sens dubte, perquè en el tràmit de preparació de la Primera Conferència de la Unitat del Poble Valencià (a celebrar la tardor pròxima) hi ha tota una animació, diríem, subterrània, que pot oferir més d'una sorpresa. Ací i allà es creen col·lectius d'adherents a aquesta coalició, i aquest fet comporta projectes, expectatives i comentaris.

Des de la transició, la història del nacionalisme polític és, ací, una història de fracassos. Sens dubte, com altres idees que contra Franco apareixien viables i que després han estat sotmeses al xoc amb la realitat. La diferència és que determinades forces han anat llançant per la borda tot el que els molestava per a adaptar-se, mentre que els nacionalistes, no han pogut eixir de la perplexitat que les condicions imposades per al canvi polític els creaven.

Obviament, en el cas dels nacionalistes no es tracta d'un dilema entre mantenir la fidelitat a uns principis, o no, enmig d'un mapa on tants han canviat d'orientació i, de vegades, de principis.

Per al nacionalisme es tracta d'aprendre una lliçó —una lliçó exactament històrica— i de traure'n les conseqüències oportunes. O bé, és clar, desaparèixer.

Malgrat les dificultats i els errors, el nacionalisme es resisteix a desaparèixer i fins i tot ha aconseguit petites victòries, eventuals però importants. ¿Com fer-ho per a augmentar-les? ¿I com, sobretot, per a aconseguir que tot allò que el nacionalisme significa tinga una representació política forta?

Per a molts dels qui en parlen, les organitzacions existents s'han mostrat poc eficaces. Cal, per tant, millorar-les o refer-les.

Això produirà terratrèmols domèstics, debats i tots els moviments lògics en una operació tendent a resituar les coses. És el preu que caldrà pagar, encara que a alguns els coste.

O potser serà un simple efecte de l'estiu, que només les vacances i el setembre podran esvaïr. En tot cas, situat en un despatx sotmés a la ventilació artificial, no em sembla que, sense tots aquests canvis, puga haver-hi futur per al nacionalisme.

Francesc Pérez i Moragon

El pròxim 31 de juliol apareixerà el número 11 del setmanari. El número 12 arribarà als lectors el 5 de setembre. La decisió de fer aquest breu parèntesi ha estat aconsellada pel fet que les vacances de l'agost produeixen una enorme dispersió del nostre públic, en molts casos fora de l'àmbit normal de distribució de la revista. D'altra banda, la gerència ha mantingut reunions amb les oficines centrals de Correus, a València, per tal de resoldre l'injustificable retard que sofreixen els exemplars de subscripció. En tot cas, s'està estudiant la possibilitat d'avançar un dia el tiratge del setmanari, la tardor pròxima, a fi que arribe als subscriptors alhora que als quioscos.